

Κυριακή της Σαμαρείτιδος: “Ας κεράσουμε τον Χριστό στους διπλανούς μας”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Κηρύγματα Κυριακών Μαΐου 2019 - Εκ της Ιεράς Μητροπόλεως Δημητριάδος και Αλμυρού / Κυριακή της Σαμαρείτιδος

Τά νοερά βήματα τῆς σημερινῆς ἡμέρας μᾶς
ὁδηγοῦν σέ μία πολιτεία αἰρετικῶν καί ἀπάτριδων.

Ἡ Σιχάρ εἶναι ἡ πρωτεύουσα τῆς Σαμάρειας καί οἱ
Σαμαρεῖτες εἶναι ἡ φυλή πού ἱστορικά πρόδωσαν
τούς ὁμοεθνεῖς τους καί ἀλλοίωσαν με ξενόφερτα
στοιχεῖα τήν ἀληθινή πίστη στόν Ἕνα καί Μοναδικό
Θεό. Μ’ ὅλα τοῦτα τά λάθη τους, ὅμως, δέν
κατάφεραν νά δραπετεύσουν ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ
Θεανθρώπου Λυτρωτῆ, πού ἦλθε στή γῆ νά σώσει
ὅλες τίς φυλές καί ὅλα τά ἔθνη.

Γιά νά ἐφαρμόσει αὐτό τό σοφά

προετοιμασμένο σχέδιο τῆς σωτηρίας ὁ Κύριος πραγματοποιεῖ σήμερα μία μυστική, ἀθόρυβη, ἀλλά δυναμική εἰσβολή στή χώρα τῶν Σαμαρειτῶν. Εἶναι προδότες καί αἰρετικοί, εἶναι ἄσπονδοι ἐχθροί τοῦ Ἰσραήλ, ἀλλά πάν' ἀπ' ὅλα εἶναι ἄνθρωποι μέ ψυχές ἀθάνατες καί κοινό προορισμό τή σωτηρία.

Δέν μποροῦσε ὁ Σωτήρας νά τά παραθεωρήσει ὅλ' αὐτά. Ψάχνει μέ τό θεϊκό Του βλέμμα καί βρίσκει ἐκεῖνο τόν ἄνθρωπο πού εἶναι κατάλληλος νά γίνει ἀπόστολος τοῦ μηνύματος τῆς σωτηρίας. Ὁ ἄνθρωπος αὐτός εἶναι μία γυναίκα μέ χαλαρό ἦθος, ἀλλά μέ ζωηρό καί ὑγιές πνεῦμα. Εἶναι ἡ Σαμαρεῖτις, ἡ μετέπειτα Φωτεινή, πού ὁμολογεῖ καί θυσιάζεται γιά τό Χριστό μ' ὅλη της τήν ἀγάπη. Ἡ Σαμαρεῖτις μᾶς διδάσκει ὅτι ὁ διάλογος καί ἡ σχέση μέ τό Χριστό δέν ἐπηρεάζεται ἀπό τό ἦθος οὔτε ἀπό τήν ἄγνοια.

Ὁ διάλογος καί ἡ σχέση μέ τόν Κύριο στηρίζονται μόνο στήν ἀληθινή ἐσωτερική διάθεση τῆς ψυχῆς νά βρεῖ τήν ἀλήθεια καί νά τήν κάνει τρόπο ζωῆς. Ἡ ἀλήθεια εἶναι σάν τό ζωντανό νερό πού τῆς ὑπόσχεται ὁ Χριστός πώς, ἂν τό δοκιμάσει, δέν θά ξαναδιψάσει ποτέ στή ζωή της. Ἡ ἀλήθεια καί τό ζωντανό νερό δέν εἶναι θεωρίες καί ἀοριστολογίες. Εἶναι συγκεκριμένο πρόσωπο. Εἶναι ὁ Χριστός. Αὐτό πού λέει σήμερα ὁ Κύριος στή Σαμαρείτιδα τό λέει καί σ' ὅλους ἐμᾶς. Μᾶς προσκαλεῖ κοντά Του ὅχι νά μάθουμε γιά Ἐκεῖνον, ἀλλά νά φᾶμε καί νά πιοῦμε Ἐκεῖνον.

Δέν μᾶς καλεῖ σέ μία θεωρητική προσέγγιση. Μᾶς θέλει κοντά Του σέ μία πρακτική καί οὐσιαστική γνώση τοῦ προσώπου Του. Θέλει νά διψᾶμε γιά Ἐκεῖνον, ἐπειδὴ Ἐκεῖνος διψάει ἀσίγαστα γιά μᾶς. Κάποτε εἶπε: «μακάριοι οἱ πεινῶντες καί διψῶντες τήν δικαιοσύνην».

Ἡ πείνα καί ἡ δίψα γιά τή δικαιοσύνη ὅχι τή νομική καί κοινωνική ἀλλά γιά τήν ὄντως δικαιοσύνη, πού εἶναι

ὁ Χριστός, ὁ ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης.

Αὐτό ἦταν τό μεγάλο προσόν τῆς Σαμαρείτιδος, πού τήν κατέστησε ἱκανή καί ἄξια ὅχι μόνο νά διαλεχθεῖ μέ τόν ἴδιο τό Θεό, ἀλλά καί νά καταστεῖ ἱεραπόστολος καί εὐαγγελίστρια τῶν συμπατριωτῶν της. Ἡ μεγάλη δίψα της γιά τό Θεό τήν ὁδήγησε κοντά Του. Ὁ πόθος της νά ξεδιψάσει ἡ ψυχή της ἀπό τό καῦμα τοῦ ψεύδους καί τῆς πλάνης ἔφεραν τά βήματά της στήν ἀληθινή πηγὴ τῆς ζωῆς. Πῆγε γιά νερό καί βρῆκε τό Θεό. Τό πνεῦμα της ὅμως ἦταν τόσο ἀνοικτό καί ἡ διάθεσή της τόσο θετική, πού μέσ' ἀπό τό διάλογο ἐκτίμησε τό θησαυρό πού ἀνακάλυψε.

Μπορεῖ ἡ καρδιά της νά ἦταν λεκιασμένη ἀπό τή χαλαρή ἠθική, ἀλλά ἦταν ντυμένη μέ τό φόρεμα τῆς ἀγάπης. Ἐξαιτίας τῆς ἀγάπης αὐτῆς τό θησαυρό πού χάρηκε ἡ ἴδια δέν τόν κράτησε γιά τόν ἑαυτό της. Ἐτρεξε νά τόν μοιραστεῖ μέ τούς συμπολίτες της, μέ ὅλους ἐκείνους πού εἶχαν τήν ἴδια δίψα πού εἶχε κι αὐτή.

Σήμερα ὁ Κύριος δέν κουράζεται νά ἐπαναλαμβάνει τήν εἰρηνική Του εἰσβολή στήν ἁμαρτωλὴ πραγματικότητά μας. Ἔρχεται νά βρεῖ τόν καθένα στά ἀπατηλά πηγάδια τοῦ ψεύδους καί τῆς ματαιότητος, ὅπου τρέχουμε νά ξεδιψάσουμε τίς φρυγανισμένες μας ψυχές. Ἀπευθύνει τό λόγο τῆς γνώσεως σέ ὅποιον ἐπιθυμεῖ νά ξεδιψάσει ἀληθινά ἡ ὑπαρξή του. Ἀποκαλύπτει τή Θεότητά Του καί μᾶς καλεῖ νά κοινωνήσουμε μαζί Του.

Ὅποιος γεύεται αὐτό τό ζωντανό γάργαρο νερό τῆς θεϊκῆς παρουσίας μὴν τό κρατήσῃ γιά τόν ἑαυτό του. Ἄς μιμηθεῖ τὴ Σαμαρείτιδα. Ἐκείνη φώτισε τά σκοτάδια τοῦ τόπου της καί ὀνομάστηκε Φωτεινή. Ἐμεῖς, ὡς φωτεινοὶ μαθητές τοῦ Χριστοῦ, ἄς φωτίσουμε τά σκοτάδια πού πνίγουν τό δικό μας τόπο καί βυθίζουν τούς συνανθρώπους μας στή δυστυχία. Ὑπάρχει ἐλπίδα!

Ἐπάρχει ἄφθονο δροσερό νερό γιά ὅλους καί ὀνομάζεται Χριστός.

Ἄς κεράσουμε τό Χριστό στούς διπλανούς μας. Θά μάς
εὐγνωμονοῦν γιά πάντα. Θά γίνουμε οἱ πιά μεγάλοι
εὐεργέτες τους. Μακάρι μέ τή δική μας μικρή
προσπάθεια νά δοξάζεται καί νά μεγαλύνεται τό
ὄνομα τοῦ Κυρίου, στόν Ὅποιο ταιριάζει ὅλη ἡ δόξα
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.